

Maaslandrally

zondag 31 augustus 2008

Wordt het dan eindelijk zomer in 2008? Zaterdag was een aangename dag en voor zondag heeft men nog hogere temperaturen voorspeld.

Om 7.15u (wat een uur!) sta ik al aan de kajakclub om kajaks te laden. Er staan zelfs 7 mensen op de lijst! Zoals altijd komt Ferre aan als zijn kajak op de wagen ligt. Martinique gaat met Wilfried in de Canadees. Dirk wilde mee als hij onderweg kon slapen, want hij 'had de nacht'. Met een mobilhome is dat geen groot probleem.

Ik voel me onderweg meer 'wagon-lits' want Dirks vrouw Riet zit ook al te dommelen. Ferre en ik durven bijna niet te praten onderweg uit schrik de slapenden wakker te maken. Norbert zit bij Wilfried en Martinique in de auto. Om 9.05u draaien we in Smeermaas het gekende straatje in, onder een straalblauwe hemel en een heerlijke temperatuur. Het gekende patroon voltrekt zich weer: afladen, omkleden, inpakken en dan de auto's verplaatsen.

Het is ongeveer 11 uur als we met de kajak afdalen naar de Maas. Het blijft een vreemde rivier, die Maas: ze stroomt lekker, er zitten zelfs enkele versnellingen in, maar het is toch altijd zoeken naar de beste vaarplek, waar je het minst wordt 'geremd' door die fameuze 'paddenstoelen' of andere stromingen. Ik vaar al snel alleen. Hoe komt dat toch altijd? Wel zijn er een heleboel kanoërs die hun materiaal gehuurd hebben. Die maken er een dobbertochtje van.

Na een hele tijd komt Ferre langszij en samen varen we richting Stokkem. Daar aangekomen zitten er twee (2!!!) mensen op de oever hun bokes op te eten. Waar is de rest van het volk? Dat is er gewoon niet. Als wij ons hebben geïnstalleerd op de oever komt de klassieke 'man met de soep'. Men heeft daar een pot soep voor een peloton van 100 man of zo en uiteindelijk zitten er ongeveer 10 mensen soep te slurpen, waaronder 7 SKK-ers! Als wij er niet waren geweest, konden ze daar wel inpakken!

Nu het café aan het veer verdwenen is, is ook wel een deel van de charme verdwenen. Een kanoverhuurder heeft er een 'keet' waar je iets kan drinken, maar daar heb ik geen zin in. Terwijl de rest van SKK op de lappen gaat, sleep ik mijn kajak weer het water in. Het is écht warm en op plaatsen waar er geen enkel zuchtje is, zweet ik me te pletter. Ik ben deze hitte hier niet gewend; het voelt niet goed!

Ik peddel de volgende 20 km af en draai de plas op naar het Sporta-centrum. Het is uitkijken voor voorbijscheurende motorboten, al dan niet met waterskiër achter. Enkele van die macho's vinden het erg leuk om zoveel mogelijk golven te maken om kajakkers (en andere motorvaarders) te vermaken. Moesten wij niet wat zuiniger zijn, nu de brandstofprijzen de pan uit swingen? Daar is hier weinig van te merken. Ofwel hebben ze met deze kwakkelzomer al hun brandstof opgespaard om die er vandaag door te jagen. De stank van die boten is tot op de oever, hoog boven het water, te ruiken. Het stinkt vreselijk! CO2 à volonté volgens mij!

Ik zit al lang droog uit te puffen als de anderen er aan komen. Na het omkleden en opladen, gaan we nog iets drinken in het Sporta-centrum. Maar buiten ons is er maar weinig volk te bespeuren. Welke reden was er dat er op deze tocht zó weinig vaarders waren? Het lijken er elk jaar minder. Zou deze tocht volgend jaar nog wel op de kalender staan?

Pol.